

Juž. stena zunaj. Na spodnjem fresko ometu napisi vrezani v omet:

Man⁹ stultor/ maculat loca sctor/

inše enkrat : Man⁹stultor/ maculat sctor/ ----

Hic fuit Michael de-----

Matheus

Hic fuit Matheus Schet----

Na sliki sv. Florijana Jernejajz Loke:

Consideratio ^{traemij} Minuit Vi---flagelli

Gab:Clemens[?] Vic:Bohinēsis 1619

1678, 16¹⁷77

Ama Dio et non faliere

fa pur ben et lasa dire

16¹³

Hic fuit Georgius Wal----

subdiacon(us) nec non-----ludi anno 1604

+ Georg Plauz

1613

Clemens Friulus 1600

30 setembris

Pan----Viotor

sponsa christi 1613 Jar

Valentinus Ressa 158

Hic fuit Georgius ---MDCIXXXV

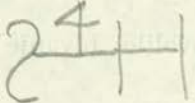
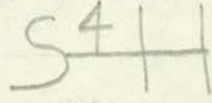
H Adamus Pipan

Ludirector Rad 1608

Bartholomeus -----

Manus stultorum deformant templa sanctorum

Freske Jerneja iz "oke pomembne za datum postanka lope, ki je očitno
no pozneje prizidana, torej 16. stol, proti sredi.

SedANJI kameniti mozaični tlak ima letn.1639. Stolp pa letn. 1701(4 krat)
in(2krat) monogram ali

Napisi v notranjščini na plastu Jerneja iz "oke : Gregor Palentseh

Anno 1633 den 30 Junij

1546

M.Sluga

Qui plus libit quam bursa premore-----est nedore (sumljiv!)

15[✱] 59

15 54

Non in arcu meo sperabo

"ec gladi⁹ meg saluabit me!

Mal:Vetc:

Ego 4 semel et iteru(m) hic fuit

Videre cui fides

justus ^{ante} ~~ante~~ ex fide uiuit

H R 1533

Abstine et patere

Modovicus Waniger

1533

1632

1564

69

Ante Deum stantes ne sitis corde vadantes

Si cor non orat in inanum lingua laborat

1564

Simon Verdiger

rector in Radmanusfarff

O Angeli Dei Sitis custodes mei

Thomas Scozhier Vicarius

Aunc tps Rutis 1579

1584

~~Thomas~~ Credo et spero

L.v.A ychar

Vrbanus Voga-----den 24.october An.1626

Valentin Fuy. a
vicariz in valle Wochina
1544

Fragment na juž. steni pod oknom obstoja iz draperije stoječega svetnika, draperija drugega svetnika z zelo priščipecenimi čevlji, in iz noge tpečega "ristusa. (maša sv. Gregorja) Podpis nad ornamentalnim pasom se glasi : Martinus "osyna tuc tpis diacony aqlegen dioc ---1449 a die--
Ogled pod streho : Tako nad slavolokom, kot v glavni fasadi se je intakten ohranil giebel starejše cerkve, katere sleme strehe je ležalo nekako 1 m nad temenom svoda v ladji. Ta giebel je bil povišan že ob času prizidave sedanjega prezbiterija in povišanja ladje. "rvotan cerkev je torej imela ladjo z dvostočno streho kot n.pr.Draga) in manjši prezbiterij ali apsidu

Ta osnovna oblika , brez sigurnosti radi prezbiterija ali apside, ki bi se dala pa ugotoviti potom kopanja v prezbiteriju je nedvomna.

Višina obodnih sten nedvomno lesenega stropa se je nahajala nekako v višini temen sedanjih sosvodnic svoda ladje. V tej zvezi je zanimivo, da se vidi na koru v ravni črti v zap. steni polica, s katero se stena od tod navzgor stanjša. Ta polica je mogoče ona na kateri je ležal leseni strop. V isti višini se na sev. steni zunaj jasno vidi sprememba ometa ki bi se nanašala na to povišanje.

Terminus ante za slikarijo Jerneja iz Loke je podpis na slikah zasterov v prezbiteriju: Valentinus Fuy^una vicarius in Valle Wochina 1544.

Me b l j je HR 1533

Obstine et patere Ludovicces Weiniger 1533

Starejša slikarija se zdi, da je iste roke, kakor ona pod streho lope na Ot ku pri Radovljici.

[z kamenčkov lepo zloženi tlak v lopi. Znamenitost svoje vrste ima letnico 1639. Strop z dvema slikanima kasetama pa 1701, štirikrat in dvakrat. H45

Stele, XLIX, 30.8.1928, str.1'- 2.

Fot. zunanjščine cerkve.

IL. Slov. 1926, št. 61, št. 11.

Legenda sv. Jakoba v Bodeščah s rodna knji freskam v ladji c. sv. Janeza v Bohinju.

tele, 14.4.1935, str. 28-30.

Ladja prvotno romanska, obokana v 16. stol. Lopa iz 16. stol.

V lopi freske Jerneja iz Loke ca 1531; na stropu lope: 1501 HS (=mizar), kompromis med gotskim stropi iz desek in kasetami.

Zelo mikavna freska Jez. krsta v Jordanu. Nato še: Jurij, Florijan, Oznanjenje Janezovega rojstva.

Portal lahko šilast, poševen prehod. Profil

Čez vso južno steno Jernejev sv. Krištof. Spodaj sv. Krištof iz konca 14. stol. - furlanska smer. Okroglo, dolgi oči, dolgi prsti, zraven več svetnikov. S freskami v prezb. ni zveze. Podobne pa so freske na zunanjščini v Lescah.

V znamenju za cerkvijo dve vrsti slikarj. Srednja (Križanje, št. slikar kot v prez. iteriju). Označilna so Marijina usta. Stranske slike Jerneja

Jernejeve (evangelist in Marija z Detetom).

Znotraj: Obok ladje rebrast, s sklepniki: roseta, traa, Janezova glava, Jezusov krst - od relief - morda slično kot v Žlebeh? Ni izključeno ozadje loške delavnice (še paralelne gube) prezbiterija sv. Ja oba. Deloma stara polihromacija.

Freske v ladji - isti mojster kot slika legende sv. Jakoba v Bodeščah in v freske v Besnici.

Sklepniki precej ploskoviti. Pod oknom južne stene fragment freske ca 1440. Na severni steni fragment, ki izvira lahko še iz 13. ali 14. stol. (cik cak) - kon konsjak noga in rep. Brixenški grb na sev. steni med balustroma 1560 (?).

Prezb. višji od ladje.

trije zlati oltarji. Vel. oltar zelo bogato rezljan - vse je pokrito z ornamen tom. 1668. Sorodno oltarju na Suhi. - Epist. oltar 1635. Ni plastično razvit, kakor tudi evang. oltar ne. Sličen onemu v ~~žxxxix~~ cerkvi sv. Vida v Dravogradu. tudi na evang. stranskem oltarju stebri le rahlo pokriti z ornamentiko. Na epist oltarju dobra manieristična slika obglavljenja sv. Janeza krst. Na predeli Kri- žev pot. Na evang. str. olt. Marijino Oznanjenje.

Prezbiterij: Rebra profila Rebra poslikana z motivom preslice = motiv rasti.

Pritlični pas angelov z zastori delo Jerneja iz Loke. Tudi na drugih slikah *je*

Jernej marsikaj dopolnil, "dorestaviral".

Slikarija mojstra fresk v preziteriju je zadnji člen furlanske smeri pri nas. Ca. 1430-40. Pred nastopom Janeza, ljubljanskega.

Prižnica 1711 s primitivnimi slikami evangelistov.

Pod streho romanske sledi, nekdaž bil strop raven. omo v obliki križa.

Cevc, Zap. XX., str. 33* - 35, 2.11.1950.

Preziterij: vse poslikano. Obok: 6 polj, zadnja 3: v vsakem 2 angelja v polni velikosti. Na obleki patern. ornament, ozadje različno, spodaj vedno del patroniran. Vzorec, ki se vedno ponavlja. Vsak angel ima napisni trak: l. Regona coeli laetare alleluia/quem ^{memoriam} postare alleluia/

Zadnji angel presta que dicere/ quoniam te decet laus. (6 jih nosi ta napis) Večja 3 spodnja polja. Polje nad Schutzmantelbilde (jug) Math, in Luka nad krstom sv. Jan. Krst. v Jordanu, Marko, Janez, simbolično, vsak napisno trak. S. x. evangleista. Zadnje polje, 2 svirajoča angela.

Veliko stensko polje na moški strani: spodaj kakor okoli prezbit. angeli z zastrom (nepojoči) kakor tudi na nasprot. polju, dočim oni za oltarjem (3 polje) pojejo.

Na moški polju je vrsta pri dolbinici za mašno vino in vodo vrsta pretrgana in pod to vdolbino naslikan zvonec, steklenica, kozarec in sodček.

Zastor je slikan, na njem pa patron, zvezde in šopki. Nad to vrsto je galerija svetnikov. Zadnja (juž) vsled zakrist. vrat, ki so bila pozneje vstavljena po-

polnomapokončana. Nad temi glaerija celih podob apostolov. Ozadje do polovice oseb patronirano. Tam se pa pogled odpre, prostor zada; analogno formiran kot pri svetnikih. Vedno sta 2 in 2 svetnika ali ap. skupaj obrnjena.

Obleka pri 2 od slavaloka patronirana. Vrsta na sev. steni po novem oknu pretrgana(2). Nad tem v lunjeti Marija v Schutzmantelbild. Marijin plašč drže 4 angeli, notri zbrani vsi stanovi. Na žen. strani svetnice in drugih 6 apost. Srednja 2 vseld okna uničena. Nad tem v luneti Krst v Jordanu in 2 sceni, ki jih ne razumem(življ. sv. Janeza)

Nad okni za oltarjem: že. str. sv. Katarina v pokrajini, ljubka podoba, pokvarjena. Pokrajina z zelenjem in drevjem tvori ozadje. Devica sedi s krono na glavi in mečem v roki. Spodaj je v vsakem rogu v pokrajini po en nag putto s perutnicami in brenka na kitaro. Vesni sedi, levi pa je samo doprsen. Obleka device belo patronirana. Na nasprotni strani neka druga svetnica, sedeč kot sv. Katarina v pokrajini, za njo spodnji del stolpa, podobne forme kot oni pri sv. Ažižu. Gornji del je uničen(sv. Marijeta) Devica sedi in čita s knjige. Spodaj odgov. kot tam 2 putta s perutmi, korakajoč in piskajoč na trobento.

Adnjeokno(gotski lok) zazidano. Nad njim sedi menda (se ne more razločiti, ker ni prostora za gledalca) z detetom v naročju. Na des. o spodaj kleči žena in moli, na levi kleči druga v patron oblečena in brenka na kitaro.

Slavaloka: Spodaj zastor z angeli. V trikotih dvojna daritev, eden v zeleni obleki daruje Bogu(roke iz oblakov) ovco, drugi v temni obleki, prepasan s pasom, za katerim ima nekako gora ččo, daruje snop, ki ga grabijo bele roke, (hudič?)

za vratom mu sedi bel hudič. Nad tem zanimiva slika, gorata pokrajina. Spodnji del ozadja zopet patron. preproga. "a belem konju junak, ki prebada zmaja pod seboj, v ozadju na gori stolp z zaprtimi devicami, spredaj kleči sv. "arjeta v zeleni obleki s kr no na glavi in moli. Na desno od nje gozd. V loku samem: nadang. svetnik(ica) samo da tu v Kleeblatformig abgeschl.Nische Nad njim sv. škof z modelom neke cerkve v roki, v drugi palico, mitro na glavi. Obleka patronirana. "jegov a niša se konča v 3 stolpiče.

Na drugi strani(severni) isto, samo, da je mesto škofa kralj, sv. "svald z žezlom in kroglo v roki. Str. dva stolpiča sta okrogle oblike in spominjata na kupole sv. "arka.

Na stropu ladje so iste rože kakor v Brodu, vinska trta?

Na spredji strani slavaloka je zgoraj Oznanenje Marijino, spodaj na straneh, na ženski strani "erodijada z Janezovo glavo, ki jo na krožniku postavlja na mizo. Scena se vrši v sobi, ki ima kroglo zaključeno okno z okroglo šajbami. Pod tō sliko še ena, ki jo za riva oltar. Na drugi strani slika z več osebami. V ozadju grad na skali(Bled?) Ne še teh 2 slik zač-16.stol. Spodaj znaka zopet slikarja, ki jo zakriva oltar. Tudi ostala cerkev je poslikana, še pod beležem. Vidi se pri moš.oltarju ostnake obleke, ena cela noga, patroniran ornament, itd.isto kot se na več krajih vidi, da je spodaj slikarija.

Na žen. strani kard.grb z znanim napisom in letn.1563. Slikarija tu poznejša kot ona v prezbiteriju.

Zunaj: samostoječa lopa: "ristus na križu z Marijo in Janezom. Precej oguljeno, spodnja polovica patronirana. Klečeč svetnik na levi čita iz knjige, sv. Janez (puščavnik), pri glavi trak z nap: ego vox clamam. Na desni M.B. z detetom v naročju, slab ohranjena. Te dve sliki poznejši, ke je plast na ono s križanjem na metana, te dve sta ist časn.

Cerkvena lopa: glavna stena brez slik, na stranskih pa, na levi: v gotskem r prostoru se prikazuje angel škofu, ki ima kadilnico v roki, bržkone pri ol-tarju. "ada j množica s sklenjenimi rokami-cerkev (aharija?) Na desni sv. Janez v obleki iz kože, "ada j gričasta pokrajina z drevesi, v diagonali od leve proti desni teče reka Jordan, notri nagi ljudje in Janez, ki krsti, v desni ima odpr to knjigo.

Sprednja stran (ozka): na levi v niši slabo ohranjen svetnik, bržkone v žel. vi-teški opravi z zastavo (palica se samo vidi), ves bel, stoji široko kot sv. Jurij Donatella. Mogoče sv. Jurij. Na desni sv. Florijan v beli vit. obleki z zastavo v levi, v desni golido. Dolgi lasje, kot oni mlad obraz, gasi goreče mesto, hiše stolp z mestnim bzdjem (spom. na Dr. d.) "goraj napis in letn. 1619. Spodaj ena

1593.	ostan. svetnika v niši	sv. Aristof ob str. 2 angela	v niši. sv. škof	<u>Z un. juž. stena</u>
	ostanki slikarij	Starijši sv. Aristof s "rist. na levi rami frontiran	sv. mučenec škof svetnik, ost.	Stele, LXXXVIII, 27.9.1910.
		Precej razdrapan sv. papež	svetnika	str. 34-45.

Vel.oltar.Napis pod glavno vdolbino S:Ioaannes:Baptista ora pro nobis 1668
Predela : glavni del z ornamentalnimi krili in atika. Na atiki : v sredi od
smrti vstali Zveličar, ob straneh, na desni svetnica s krono na glavi, na
levi svetnica, ki ima nekaj nerazločnega v rokah.

V atiki v sredi sv.škof s palico v desni, v levi knjigo. V straneh obdana
od tipičnih ornamentov te dobe sv.Anton(desno) in sv.Frančišek(levo) Glavni
del sv.Janez "rst. v glavni niši, v desni palico v levi knjigo.V stran. niši
na levi sv. "arko z levom, v desni sv.Luka z volom.Stebriči , podstavki in
nastavki na kapitelih okrašeni z angelj.glavicami. Vse drugo in tudi stebri
prepreženi z enakomernim ornamentom. Vd spredaj je kompozicija simetrična.Na
spodnjih delih stebrov in na podstavkih girlande sadja.Polihromacija je stana
zlato, srebro, rdeče in zelene lazure, čisto(fino) rdeča barva daje oltarju
pestrost.Oba str. oltarja izgledata iz iste delavnice.Južni ima star napis po
pod gl.sliko: S:Iohannes ora pro nobis 1635.Glavna slika slikana na desko.
Nizek zokel ima pod glavno nišo prav skicirajoče naslikan prizor Jezusa, ki
pade pod križem in Simona, ki mu pomaga. Podstavka stebrov, ki obrobljata
gl. nišo imata na psodnji strani na plavem ozadju naslikano ime Jezusa in
Marije.Na notranjih straneh po eno angeljsko glavico(slikano) od katere vsi
girlanda sadja.levi ima na strani obrnjeni v cerkev naslikano M.Magdaleno
s križem in mrtvaško glavo. Gl.del ima samo eno krilonob strani kamelirana
stebra.Gl.slika predstavlja cv ospredju ječo v kateri je rabelj pravkar od

odsekal Janezu glavo in jo poklada Herodijadi na krožnik. Na levi v ozadju vidna dvorana z gostijo. D. sti spretno slikano. V atiki med dvema deloma razvit tega slemena naslikan sv. Janez krstn., doprsen z Jagnjetom s palico, v ozadiu vizija krsta, skicirana. Nad obema polslemenoma po ena pozlačena krog= lja iz katere v podobi križa švigajo na 3 strani plameni. Na vrhu srednjega je bila zvezda z imenom Jezusovim ali Marijinim tvorečega dolge žarke. Polihromacija stara, prevladuje zlata, plava, zelena, malo rdeče.

Oba stran. oltarja imata antependije na les slikane z raztresenimi cvetlicami. Sev. stran. oltar po delu pendant juž., aprecej drugačen v podrobnostih. V pre= deli na podstavkih stebrov slike: na obeh notranjih straneh po ena vaza s cvetlicami. Na spodnjih straneh v vencu listov izdelanem plastično Oznanenje Marijino. Angeli na levi, Marija na desni se obrača nazaj od pulta, kjer kleči. Na podstavku desnega stebra, že odrgnjena slika sedeče žene, menda Marije 7 žalosti ali kaj podobnega. V srednjem delu predele pod gl. nišo skicirana pokrajina s hišami, cerkvijo in drevjem. V nji berač, ki ima levo nogo le= seno od kolena doli in se bliža betlehemski štalici. Na desni, kjer sta Ma= rija in Jožef z novorejim detetom.

Glavna slika Oznanenja Marijinega. Marija se obrača od pulta, nazaj v svojo desno, kjer je v drugem delu slika angelj z lilijo, ki se globoko priklanja. V ozadju visi slika srečanja Marije z Elizabeto. Nad tem glorijski angeljski glavici in bolakov, sv. Duh, nad njim božje oko.

"tebra sta lah o pokrita s ornamentiko, tako, da je od spredaj simetrija samo na desni krilo skoro enake kompozicije kot pri juž.oltarju.

V atiki je naslikan sv. Janez Evang. z orlom. Na vrhu zvezda, ob straneh po ena predrta piramida na razmeroma zelo visokem podstavku.

Gl. barve - zlato, živo rdeče, zeleno, rdeča lazura, plavo in umazano bel marmor.

Stele, VI, 11.7.1921, str. 21-24.

Lesen kor v slogu kmečkih "gankov", ima napis 1698 ^{AS}.

Na sev. steni kardinalski grb z letnico 1563 in napis: Cristoff von Gottes gnaden der heiligen romischen Kierchen Cardinal des ^{Stells(?)} zu Rom Albaneser Bischoff Legat der Ainconitanischen vnd Administrator des Stiffes zu Bruchsen.

Slikarija svoda ladje in slavoloka sreda 16. stol.

V ladji na juž. steni poleg oltarja ostnaki slikarije z vrezanim Martinus Mo-syna ... ⁹ ..... diaconus aquilegen. dioc. .... 1889(1449) die ast(?)

Slikarija obsega: spodnji del obleke, nagubane pri stiku z zemljo (cevastе gabe

Odgovarja nekako slikariji na Suhi pri Šk. Loki, ne pa najstarejši slikariji prezbit. c. sv. Janeza. Dobra slikana noga na isti plasti kot napis z letnico

Juž. str. oltar s slikami na les, prvotna polihromacija, letn. 1635.

Sev. str. oltar - oznanenje Marijino, iste starosti in pribl. istega dela.

S slikami na les (Mar. oznanenje na platno)

Vel.oltar izredno bogat z letnico 1668.

V prezbitериju s vsi napisi z letnicami na novejši plasti slikarije. Najstarejše letnice so ok. 1530 (dvakrat 1533)

V lopi za cerkvijo 2 plasti slikarije: Srednja slika "ri. na križu z Marijo in Janezom, iste roke kot starejša plast prezbiterijske. Str. sliki "adona z magim Jezusom v naročju i sv. Janez "rst (napisni trak: Ego vox clamantis) s knjigo v roki. Napis: z rdečo barvo ob njegovi glavi nečitljiv, deloma čitljive letnice 1657 in 16....

Lopa pred cerkvijo. Tlak zložen iz kamenjev z letn. 1639. Zelo čeden, raven, lesen strop z 2 kasetama, slikanima, štirikrat letn. 1701, 2 krat znak Slikarija v lopi istodobna s spodnjim pasom v prezbit. "ehoma zelo poškodovana z napisi, ki so večinoma nečitljivi. Več. letn ok. 1600 (1600, 1604, 1613 - dvakrat)

Nad sv. Florianom v okviru dveh črt (pravokotnik) napis z rdečo barvo: Considerate (is?) Proemii M..... Vineglogelli Gob. Glenz. Vic: Bohinensis 1619.

Na juž. zunanji steni razen Koželjeve 3 plasti slikarije. Ena še pod starejšim sv. "rištofom, starejši gotovo iz 15. stol., novejši iste roke kot lopa in spodnji pasv prezbiterijske. Na zvoniku letnica 1738 - 1894.

Kapelica v obzidju za prezbit. - Dve plasti slik. Str. dve sta pozneje nametani na starejši omet, na katerem je videti par zapiskov in črt pa nič celotnega. Srednja slika predstavlja Križanje z Marijo in Janezom v koloritu, risbi v ob-razih in ekspresivnosti močno spominja na križanje v cerkvi na Vrbi. Gornji del Kristusa in glava sv. Janeza skoro popolnoma uničeni. Jezus visi ena glava nagnjena nad desno ramo. Eidentuch v svoji modelaciji in tonu spominja na italij. iz 14. stol. t. zv. giotteske šole. Križ stoji na nizki krtini - gričku. Ozadje do pasov stoječih figur, zastor s križnim patroniranim vzorcem. Ar. glava ima križni nimb. Vrhnji del ozadja je imel vrvotno sinji ton. Marija stoji na levi in sklepa žalostno roke. ^{Usta} ~~roke~~ so zrisane podobno kot v Gostemcu ali na Vrbi ali pod lopo na Otoku itd. Barve lila, rdeča, zelena, blede rumena, močne in trane konture. Str. 2 sliki sta nedvoučno delo Jerneja iz Loke. Na levi z odprto knjigo v roki sv. Janez Arst. ob glavi napis Ego vox clamantis desna str. uničena. Vse v rdeči in rumeni barvi. Soplas na čelu, karakter. modelacija obrazov.

Na desni na blazinastem tronu sedeča Marija z nagim detetom, ki blagoslavlja. Barve zelena, rumena in rdeča. Braz ima karakter. modelacijo Jerneja. Slabo ohranjeno.

Stele, XLI, 27.6.1926, str. 34-35.

Mlajša slikarija v prezbit. in slike v lopi, ter str. 2 kapelici za cerkvijo so delo iste roke. Prav tako novejši sv. Arištof, ki je ohranjen samo do prs in sicer Jernej iz Loke.

Starijša slikarija v prezbit. in križanje v kapelici za cerkvijo pa je delo zopet ena in iste roke, neimenovane iz 1. pol. 15. stol. Slikarija slavo loka ob ladjski strani in svoda ladje od od neke tretje roke in sicer iste kot slike legende sv. Jakoba na Bodeščah iz 1. 1524. Slikarijev ladji, katere ostanki so vidni v ladji ob str. oltarjih na sev. in juž. steni je zopet svojevrstna 1. pol. 15. stol. (kar kaže karakter. zalomljeno gubanje draperije na juž. st. slik so pred 1. 144) nam dokazuje podpis na njih Martinus Mosyna (tunc temp

diaconus adlegn̄ dioc̄ tūcl449 in (I) die t̄pis.....

Župniku streha še zdrava v spodnji plasti. Sleme deloma odkrito (nužno!) Zunan-
a plast slaba. Kna popraviti. Deloma streh na obzidju. Prižnica tako trd-
na, da zadestuje za na težjega duhovna. Far lucenšaib manjka. Slaba je posebno
streha nad juž. str. ladjo.

Prižnica ima zanimive slike 4 evangelistov, ki kažejo severnjaško tradicijo 17.
stol. Olivno zelena barva, karakter. rdeča. pretirana modelacija. Tretnica
17 MS 11.

Juž. str. oltar 1635, severni istočasen.

Veliki 1668. Starejši podpisi na slikah Jerneja iz Loke: Vrbanus Vig..... den
24. october A. 1626.

Valentinus Fuyin(?) vicarius in valle Woclina 1544.

1559, 1554.

Non in arcu meo sperabo nec gladius meus s(er) vabit me Mat. V etc.

M. Sluga, Qui plus bibit Quam *susa* premore in..... est nedore?

HR 1533 Abstine et patere Ludovicus Weniger 1533.

O angeli dei sitis custodes mei. Thomae Srezhier(?) vicarius tunc(?) per Ru-
tis 1570.

Gob: Chmeniz Curatus in Asling 25. Jupis 1616.

Gotsko okno v ladji je uničilo slikarstvo na tem mestu, torej je mališi svod
ladje nedvomno poznejši kot v prezbitariju in je ladja prvotno imela raven,
lesen strop.

Na juž. steni ladje zuna s 3 plasti, druga nad drugo. Pri tleh se vidi jo
ostanki ometa in baze prav prvotne plasti - e dobro ohranjeni Arsitus, nad
tem bo iz konca 14. stol., prav tako slike ob njem, dobro ohranjeni škof svetni
in par drugih.

Sedaj doprsni sv. Krištof nad njim je delo Jerneja iz Loke. Dobro ohranjeni
in v barvi in obdelavi značilna sta 2 angela ob x glavi sv. Krištofa.

Izredno dobro ohranjen Ar. obraz, risba rok. Glava sv. Ar. je deloma izgubila

barvo.

Na slikah v 1 pi se polno starih podpisov, posebno iz 17.stol.

Stele, XLI, 27.6.1926, str.36 -39.

Am Wocheiner See steht ein uraltes Kleines Kirchlein, wohl das älteste in der Wochein. Es scheint einst nur eine Capelle gewesen sein, da die Sacristei und die Vorhalle zuverlässig, vielleicht aber auch der Thurm später zugebaut wurde. Sie ist im schönsten, einfachen gotischen Style erbaut, und hat bemerkenswerthe, alte Wandmalereien in lebhaften, noch jetzt gut erhaltenen Farben.

MDZK, III, 1858, str.304. Notiz von Dr. Costa.

~~SV. JANEŽ ob Boh. jezeru~~ Sv. Krištof zunaj, zgornja starejša plast (do prs) Angeli, ki ga obdajajo z vencu na glavi kot pri sv. Joštu, Križni gori, Suhi (device) Istočasno angeli za zastorom v prezbiteriju (malweise) sv. Peter nad Begunjami, Suha (obrazi) lopa pri sv. Janezu, sv. Jošt preroki (Malweise) L.1449 na juž.steni noga Kristusova (Kummernisse) tu i del leve noge se še pozna. Najstarejše pri sv. Janezu.

Križanje v lopi za cerkvijo istočasno kto strop in ostali prezbiterij. Stil čisto odločno isti.

Stele, CVII, 5.8.1912, str.23-24.

Napis, ki ga nosijo angeli:

3. - qui resurrexit sicut dixit alleluia

4. angel: ora pro nobis deum, alleluia

5. - : ? matris(?) deus alleluia

Omet iz grobega peska zmešan je primeroma zelo tenak.

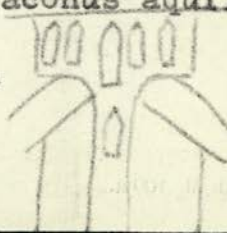
Pod nogo na moški steni v ladji podpis :.....Mosyna.....diaconus aquilegen

..... 1 & 9.....

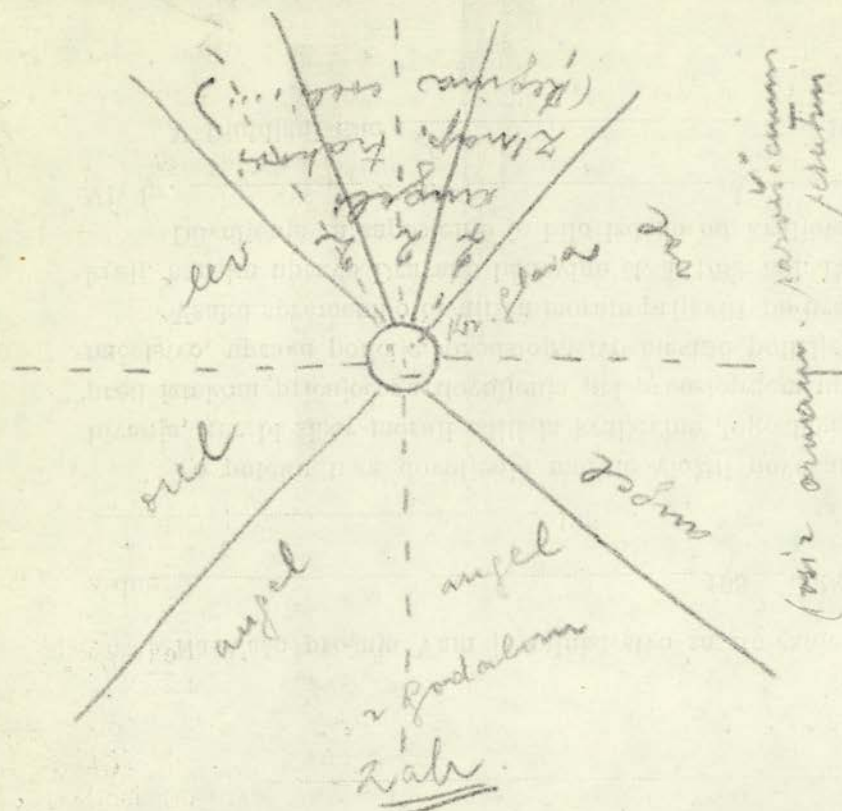
Na stebrih, ki ločijo posamezne doprsne figure majhna gotska okenca po 6 na enem

14. Nothelfer?

V barvah prevladujejo zelena, temnordeča in rumena.

Obrisi so pvosod krepki, izpe-
ljani bolj risarkso, gube naz-
načene s krepkimi črtami, sprem-
lja jih lahka modelirunga v
likanli barvi.

Za oltarjem nad pojočimi ange-
li, ki nosijo preprogo v vsa-
kem polju po 3 pojoči, srednji
drži knjigo, druga dva dvigu-
jeta kazalec ene roke in pre-
pevata.

Balustrada, izza katere gleda-
jo doprsne podobe ima cine.
Istotako vranji del, ki sloni
na stebričih.

Glave krščencev zunaj se moč-
no spominjajo po tipu in kar-
natu na angele, ki nosijo pri
oltarju zastor, tudi pokra-
jina (shematizirano drevje,
močno spominja na pokrajine z.

drevjem pri svetnicah v lunetah v sv. Juriju.

Anteli pri mlajšem sv. Arištofu imajo rdeče- bele vnčke na glavi, kot device na
Suhi in angeli na stro u pri sv. Joštu.

Stele, CHII, 16.8.1911, str.1 -2.

1546 M.Sluga qui plus bibil quam bursa premore(!) inimic} sin est nebore.

Fuyina ne Fugina 1524

Credo et spero

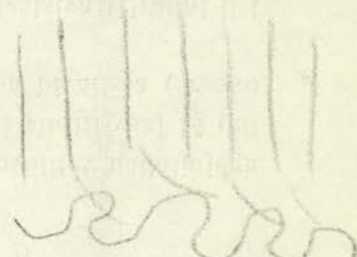
L.v.Aychach

Na sev. steni pod sliko grba se vidijo izpod beleža ostanki še starejše

slikarija, ki utebne biti iz 1.pol.14.stol., ako ne še starejša. Proti levi korakajoča konjsa noga in dolg rep pred ozadjem rdeče, zelene in rumene barve. Spodaj in na desni pa rob iz stiliziranih listov preko katerih visi bel trak. Ostanek slike sv. 3 kraljev po vsej verjetnosti. Na juž.steni ostanek slikarije pod oknom. Belo mrežast patron spodaj. Zgoraj rumena trta in ostanki treh figur. Na levi cevasta draperija, ki se ob taku ostro ali cevasto in močno volutno lomi.

Nato v ostanki črne barve sled sukenj in noge v špičastih čevljih figure, ki stoji frontalno. Na desni pa Kr. noga, verjetno Kr. tr-

pljenje. Verjetno je to slikar, ki je naslikal drugega Krištofa in svetnike na juž. zunanjščini. Vzemi za primer risbo prsotv, roke Krištofa in risbo Kr. noge znotraj, ali špičaste čevlje škofa in prav enak način lomljenja cevastih gub pri tleh, kakor tam.

Stele, CXXVI, 15.1.1937, str.6-8.

Die Filial - Kirche St- Johann am See, ein einschiffiger Bau aus dem 11.Jahrh. das Presbyterium mit polygon en Schluss 4.5m breit, 4m lang, 6m hoch, breiten Trennungsbogen vom Schiffe, das um zwei Stufen tiefer liegt 9m lang und 5.3m breit ist. Die spitzbogigen Fenster teilweise verunstaltet. Einfache Kreuzrippen im Chor, Netzgewölbe mit Schlusssteinen im Schiffe. An der Südseite des Schiffes zwei spitzbogige Fenster mit Maaswerk, keine Strebebeyler. Das Presbyterium ist reich bemalt, und zwar aus zwei verschiedenen Zeiten. Ältere Bilder an der Südwand: Maria mit dem Kinde (Maria Schutz mit dem Mantel über Gläubige ausgebreitet), 6 Apostel und Heilige- Nordwand: Taufe Christi und 6 Apostel, Heilige. Im Chor - Schlusse eien gekrönte Heilige und St.Katharina, bei beiden Figuren musicierende Engel. Auf der Chor - Wand über dem Scheidebogen:

St. Georg mit dem Drachen, Abel's Opfer, ein Getreidebündel haltend, ein Teufelchen darauf und eines auf seinem Genicke. An der nördlichen Schiffswand eine Inschrift auf den Trienter Bischof, Christoph, als Administrator des Bisthums Brixen 1563 bezüglich. Jüngere Malerei ist die Traperie der Wände, von Engeln gehalten. In dieser Kirche findet sich ein Antependium von gepresstem Leder, und eine Joh.(Bapt.) Statue gotischer Zeit, wahrscheinlich der Rest des ehemaligen Hoch - Altars.

N.F.

MDZK: St.9.1.1883, str. LXXXIII, Notizen

Die St. Johannes Kirche am Wocheiner See ist, einer im Innern angebrachten Tafeln zufolge, im Jahre 1563 durch Christoph Cardinal und Bischof zu Trient und Administrator des Stiftes Brixen erbaut (gemalte Cartouche mit Inschrift und drei Wappen) ein spät - gotischer einschiffiger Bau, der aus dem Schiffe und dem durch einen kräftigen Triumphbogen getrennten Chore besteht, dahinter sich der viereckige Thurm freistehend erhebt und einer offenen Vorhalle. Der Gesamtbauzustand ist ein ziemlich guter.

Obschon die Kirche kein hervorragendes Bauwerk ist, so erscheint dieselbe durch die noch unverstümmelt bestehende gotische Architektur und die im Innern und Aussen an den Wänden vorhandenen Fresken sehr interessant und insbesondere dadurch bemerkenswerth, dass in Oberkärnten kaum viele Kirchen existiren dürften, in denen sich die ursprüngliche Ausmalung noch vollständig und in so gutem Zustande erhalten hat.

Der Innenraum ist durchwegs mit Fresken bedeckt, die Zeichnung und das Colorit ist zwar nicht von hervorragender Qualität, trägt jedoch den Charakter der guten Zeit, die Bilder sind klar und deutlich. Hervorzuheben ist die Darstellung der Hölle, eines Heiligen (wahrscheinlich Kaiser Heinrich) und die Taufe Christi auf einem Schlusssteine.

An den Aussenwand ist nur an einer Stelle Malerei vorhanden. Dies ist aber deshalb bemerkenswerth, weil sich daselbst vier bemalte Schichten übereinander

vorhanden, die tiefliegende wahrscheinlich aus der Zeit des Kirchenbaues, eine zweite von guter Qualität ca 1600, eine schlechte (ca. 1700) und ein heil. Christoph neuerer Zeit.

In der Vorhalle finden sich mehrere Bildreste, darunter ein vortreffliches St. Florian Bild (1619)

N.F.
MDZK: St.20,1.1894, str.189: Notizen

Konservator Vurnik berichtet, dass zur Sicherung des durch Blitzschlag beschädigten Turmes der Kirche zum hl.Geist am Wocheiner See in der Höhe des Glockenhauses Eisenringe angebracht wurden, und stellt eine Untersuchung der anderen an der Kirche verursachten Schäden in Aussicht.

MDZK: St.III.F.4,1.1905, st.r429: Sitzungsberichte.

Die Wandmalereien in der Filialkirche zu St. Johann am Wocheiner See sind schon länger bekannt, aber noch nicht gewürdigt worden. Man findet da drei freskierte Bewurfschichten übereinander: die älteste Bilder dürften, nach den wenig ausgedehnten freien Stellen zu urteilen, die besten gewesen sein.

MDZK: St.III.F.5,1.1906, str.151: Die Wandmalereien in der alten Pfarrkirche in Veldes von Josef Mantuani.

Der Generalkonservator stellt folgendes Restaurierungsprogramm auf: Die Sprünge im Presbyterium sind auf ihre Gefährlichkeit hin zu untersuchen. Die Sprünge jedenfalls auszugliessen. Der Malgrund der Fresken ist zu untersuchen. Blasen sind auszugliessen, die losen Ränder sind zu fixieren, die Sprünge mit einem neutralen Tone zu überziehen, die Aufdeckung der Malereien im Schiffe ist zu unterlassen, weil dadurch der von der Renaissance angestrebte Totaleindruck des Raumes zerstört würde. Zur Entfeuchtung des unteren Teiles der Schiffswandern ist ein Luftgraben an der Aussenseite zu reinigen, eventuell die vom Holzwurm stark angefressenen Teile zu ergänzen. Der alte Fussboden ist zu be-

lassen. Die unter einem Schupfen an der Umfassungsmauer stehende Johannesstatue aus dem Anfang des 16. Jahrh. ist in die Kirche zurückzuversetzen und an einem geeigneten Platze aufzustellen.

MDZK: št.III.F.5, 1906, str. 325*: Sitzungsberichte.

Konserv. Vurnik brantragt, dass ausser den von der Z.K. projektierten Arbeiten auch die notwendige Erneuerung der Fensterrahmen und der Verglasung in Aussicht genommen werden möge. Einvers anden, wenn hiedurch nicht die Form der Fenster alteriert wird und für die Verglasung nicht Butzenscheiben gewählt werden. Der weiteren Anregung, die Kanzela aus dem Presbyterium ins Schiff zu versetzen, widerrät die Z.K., da die Kanzel die sonst im Presbyterium herrschende absolute Symmetrie angenehm aufhebt. Ist die Versetzung aus praktischen Gründen unabweislich, so sollte die Kanzel nicht in das letzte Schiffjoch, wo die Seitenaltäre stehen, hineingedrängt werden, sondern an der Nordwand des vorletzten Schiffsjoches zur Aufstellung kommen.

MDZK: št.III.F.6, 1.1907, str. 14: Sitzungsberichte.

Konsev. Vurnik empfiehlt nachstehendes Programm: Verankerung der Mauer des Presbyteriums, Ausgiessen der Sprünge mit Weisskalkmörtel. Verkeilung der Gewölbekappen und lockeren Rippen und Schliessung mit Weisskalkmörtel und Ziehung eines Luftgrabens.

MDZK: št.III.F.8, 1.1909, str. 224: Tätigkeitsberichte.

Josip Gruden: Cerkev sv. Janeza ob Bohinjskem jezeru, zgodovinski podatki ;
Josip Dostal: Popis cerkve, IMK XIX.1909., str.133.

France Stele: Freske v Šm^{rt}tnem ob Paki.

ČZN. XXXII. 1937. str. 61-75.

Značilna risba oči in nosu ter ust v obrazih na freskah v Šilentabru spominja na one pri sv. Janezu, sv. Križu nad Selcami, na Vrbi. Sorodnost s sv. Janezom in Šilentabrom je netajljiva.

Stele, IIIA, 13.9.1926, str.1-6

Freska sv. Nedelje na juž. zunanjsčini p.c. v Pristavi pri Stični - sorodnost z fresko pri sv. Janezu, slavalok.

Stele, XXIIA, 1970, str.17

Slikarije na fasadi v lopi in v obeh stranskih podaljških.

Na sev. podaljšku na vzh. ploskvi pri tleh zastor, pred njim sedeč brezbrad možak, ki naslanjjoč se z licem na desno dlan dremlje, levo ima v naročju. Spodnji del uničen. Nad tem pa zelo uničena stoječa figura, ki z desno drži držaj sulice - nedvomno sv. Jurij, ki prebada zmaja.

Vse pritličje predstavlja zastor, ki ga levo in desno dviguje po en mlad možak z dolgimi rumenimi lasmi, v do kolen segajočem suknjiču prepasanem in ozkimi hlačami.

Nad tem je v gotski prostornini oznanenje velikemu duhovnu po angelu. Skozi okno na levi opazuje prizor množica ljudi.

Vsa stena okrog vrat je razdeljena na 2 polji. Od leve slike se vidi samo vrh z nerazločnimi ostnaki. Vse ostali nad vrati in desno od njih je gorska krajina z majhnimi prizori iz življenja sv. Janeza.

Na levi sedeča množica. Na desni od vrha se trikrat ponavlja majhna podoba sv. Janeza, četrti pa leži nad oknom - lila obrobljena reka, levo od nje figura sv. Janeza v pridigarski pozi. Ves desni vrh zavzema veliko mesto.

Na dostavljeni steni na notranji strani reka s 4 slečenimi figurami, katerim Janez desno pridiguje iz knjige.

Na ozki steni spod dva ribiča z mrežami, eden temnordeč, drugi ves bel z rudečimi (temno) čepicami in dolgimi lasmi.

Nad tem sv. Florijan, kiviliva vodo na goreče poslopje.

Od furlanskim Krištofom se je pokazal še starejši. Suknja je rudeče rujava z

rumeno področje

Desno od njega del ribe Faronike, frontalno z rumeno trirogelsjko krono na glavi. Vidi se desni del njene ribje noge. Nad njeno glavo je neverjetno zvita žival z dvema pasjima nogama, repom, dolgim vratom in nejasnoglavo.

Desno od glave je, drugi tej podobna žival, ki z odprtim gobem zvija proti nji. Glavo z dolgimi pasjimi ušesi, dolgim vitim vratom in visoko dvignjeno zadnjico z bedri in repom, noge uničene.

Desno od tega do pasu Bergmandelc debelo rudeče obrisana moža v rumenem jopiču in koničasto kapo, z desno dviga kladivo proti zadnjici živali. Tudi na rokavu ostanek rumene barve.

Izrazit risarski slog zač. 14. stol.

V notranjščini ladje na sev. steni pod naslikanim grbom iz l. 1563 je levo odlomek slike sv. Jurija na konju v borbi z zmajem. Zmaj in konj belo, druge barve blede rudeče, zelena in rumena.

Slika obroblja rumeno rudečerjav pas s polrozetami.

Desno od njega je rumen tlak in na svetlozelenem ozadju v desno korakajoča figura v rudeče rjavih čevljih in dokolensko rumeno suknjo. Pod to sliko odlično ohranjen prizor s tremi ohranjenimi figurami. Od četrte na d. le rudečerjav ostanek slike.

pred belim široko zeleno obrobljenim ozadjem je l. stoječa v desno obrnjena mlada svetniška figura v rudeče rujavi suknji in svetlo zelenem rumeno podšiti plaščem, v belih špičastih čevljih z bogato kodrastimi lasmi in blede rudečim

minibow

27

Sv. Janez ob Boh. jezeru - p.c.

Desno dviga" govoreče" blagoslavlja je, v levi dri nizek širok kelih. Pred njo desno stoji bradata figura z italjanskim pokrivalom. Desno dvoga s stegnjenim prstom, desno s stegnjeno dlanjo pred pasom. Suknja rujavo rudeča, plašč svetlo zelen, podšivka rumena.

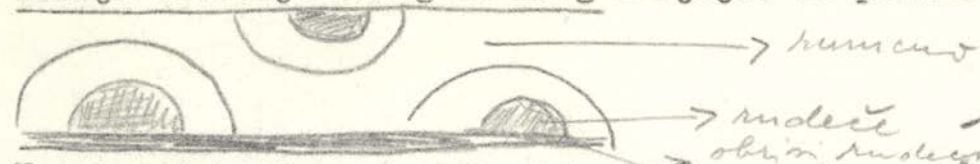
Obraz zelo spretno stilizirano zrisan, ob licu svedrast koder.

Desno za to figuro se sklanja k tlom v belo skunjo oblečena figura (brezbrada) s košatimi lasmi, gesta rok, mogoče pozdrava.

Poteze obraza so izredno fine zrisane.

Prizor se nanaša na Janeza Ev.

Osadja obrobja okrog in krog menjajoč se polkrožen rumeno rudečerjave barve.

Na slavaloku je pod slikarijo zgodb sv. Janeza 1.rst. starejša plast in pod njo še starejša.

Slikarija na sev. steni je iste delavnice kakor najstarejši Krištof zunaj.

Na juž. steni pod oknom kjer je grafiti z letn. 1449 so ostanki spodnjih delov 4 figur, noga desne kaže na Imago pietatis.

Cevasto pri tleh naglo zalomljene gube tretje figure od desne kažejo na trideseta leta 15. stol.

Stele, XIIIa, 27.6.1957, str. 22-24

Slike(freske) na fasadi desno od zvonika p.c. Marija Gradec, odlomek Marije v soncu in ornamentika, sorodno oni v ladji c.sv. Janeza.

Stele, XXIA, 1964, na lističu

~~sv. Janez~~ Freske odkrite v p.c.sv. Janeza v Gorenji vasi pri Gor. Logatcu, Pohod in poklonitev Treh kraljev (opis fresk glej pod Gorenja Vas) spominjajo v splošnem posebno z ozirom na Marijino draperijo in obraz starega kralja spominjajo po risbi na freske pri sv. Janezu v Bohinju, ali mogoče tudi Vrbo. Smer bolj italijanska kot severna, vsekakor lokalna.

Stele, XXIVA, 1961, 11

Opis cerkve in notranjščine, lesen steber Bildsäule Johannes des T. iz 1668, v prezbiteriju slikarija iz 16.st., prižalica iz 1717. Levi str. oltar slika "angeljski pozdrav", desni obglavljenje Janeza 1635. Za oltarjem več napisov, nekateri so citirani. (glej kseroks kopijo v mapi Bohinj-kraj)

izvleček iz Laibacher Zeitung l. 1821, knjiga 2
Illirisches Blatt zum Nutzen und Vergnügen, 18.